

ת"פ (רחובות) 23177-09-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (רחובות) 23177-09-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו רחובות

ת"פ (רחובות) 23177-09-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום ברחובות

[16.09.2024]

כבוד השופטת קרן וקסלר

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעבירות תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(א) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 בחוק העונשין ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין. במסגרת הסדר דיוני, שנערך בין הצדדים, תוקן כתב האישום והנאשם הופנה לשירות מבחן לצורך קבלת תסקיר. בין הצדדים אין הסכמה לעניין העונש.

על פי האישום הראשון, הגיע הנאשם ביום 27.2.2022 בסמוך לשעה 07:00 לבית הוריה של רעייתו, המתלוננת, שם שהתה עם בתם המשותפת במשך מספר ימים. המתלוננת, שהייתה בחודש התשיעי להריונה, ביקשה מהנאשם לעזוב את הבית, אז חטף הנאשם מידיה את הטלפון הנייד שאחזה, משך בשערות ראשה עד שנתלשו ממנו שערות. בתגובה, נשכה המתלוננת את הנאשם וזה השליך את הטלפון הנייד ארצה וגרם לשבירתו.

על פי האישום השני, בתאריך 22.6.2022 הגיעו הנאשם ואמו אל בית הוריה של המתלוננת ובין הנאשם למתלוננת התגלע ויכוח על רקע הסדרי הראיה. בתם בת השנה וחצי הייתה בידיו של הנאשם. המתלוננת, נטלה את בתם מידיו של הנאשם, בתגובה הכה אותה הנאשם בראשה במכת אגרוף וגרם לחבלה בדמות נפוחות בראשה. בהמשך, ביקשה אמו של הנאשם לקחת לידיה את הילדה. בתגובה, משכה המתלוננת בשערות ראשה של אם הנאשם וגרמה לה לאדמומיות, תוך שהיא צועקת להם שילכו מבית הוריה. בהמשך, בעט הנאשם במתלוננת.

תסקירי שירות מבחן וטיעוני הצדדים לעניין העונש

2. מתסקיר מיום 15.2.2024 עלה כי נערכה פגישה ראשונה עם הנאשם ביום 28.1.2024. מאחר שתעורר במהלכה צורך בהמשך ההליך להרחבת תמונת האבחון, תואמה עם הנאשם פגישה נוספת. הנאשם לא הגיע לפגישה וכשנוצר עמו קשר, מסר שהוא חולה, אם כי לא הציג מסמכים. שירות המבחן ניסה ליצור עם הנאשם קשר במועדים נוספים, אך ללא מענה מצדו. בנסיבות אלה התבקשה דחיה בת 6 שבועות לצורך הגשת התסקיר- בקשה אליה נעתרתי, אף מבלי לקבל את תגובת הצדדים.
3. בתסקיר מיום 8.4.2024 סקר שירות המבחן את קורותיו של הנאשם שיובאו אך בתמצית, מטעמי צנעת הפרט. הנאשם כבן 35, גרוש ואב ל-3 בנות פעוטות, עמן מנהל קשר באמצעות מסגרת קשר. מתגורר בבית אמו ועובד כמאבטח בקניון. מסר כי צורך אלכוהול באופן מדוד והתנסה בעבר בסם מסוג קנאביס אך לא התייצב לבדיקות שתן אליהן זומן. ביחס לכתב האישום, מסר כי מעולם לא היה אלים כלפי המתלוננת וכי הודה בכתב האישום עקב לחצים חיצוניים ורצונו לסיים את ההליך המשפטי.
4. בשיחה עם המתלוננת תארה כי הנאשם נהג כלפיה באובססיביות, איים עליה בפגיעה בה, נקט באלימות פיזית כלפיה, במספר הזדמנויות וכן נהג לצרוך סמים ואלכוהול. עוד מסרה כי הנאשם מתקשה לווסת עצמו ולכן נמנעת ממפגשים עמו.
5. שירות המבחן חיווה דעתו כי לנאשם נטייה להתנהגות קנאית ואובססיבית, הוא מתקשה בוויסות דחפים וקיימת אי בהירות בנוגע לדפוס שימוש בסמים. הנאשם הגיע לשיחות כנדרש ונראה שהוא עורך מאמצים לשתף פעולה במהלך וכן הביע רצון להשתלב בטיפול, אולם להערכת שירות מבחן רצון זה מונע משיקולים חיצוניים בלבד. עוד עלה, כי ישנם פערים משמעותיים בין תיאורי הנאשם, אשר דחה על הסף את כל המיוחס לו בכתב האישום, לבין תיאורי המתלוננת, לרבות בנוגע לשימוש בחומרים ממכרים. בשקלול הנתונים העריך שירות מבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות ובשים לב לקשייו של הנאשם בנטילת אחריות על מעשיו, לא ניתנה המלצה טיפולית.
6. בדיון שנערך ביום 17.2.2024 עתר הנאשם לקבל תסקיר נוסף בעניינו. הסנגור תאר את מורכבות היחסים בין הנאשם למתלוננת ואת ההליכים המשפטיים המתנהלים ביניהם, הנוגעים לעניינים כספיים ולהסדרי ראייה. נטען כי הנאשם מנסה לשקם את חייו על אף ההרחקה מבנותיו ומשולב בהליך טיפולי במסגרת ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה.
- הנאשם אמר שהמתלוננת עושה כל דבר על מנת להרחיקו מבנותיו. הבהיר שאמר לקצינת המבחן שהוא מעוניין בסדנאות ובטיפול באלימות ובכעסים. לשאלתי, אם הוא סבור כי הוא זקוק לעזרה בוויסות כעסיו, השיב הנאשם "לשאלת בית המשפט אם יש לי כעסים אני משיב שלא כל כך כעסים ולא כל כך בעיית אלימות אבל אני רוצה לעשות את זה כי היא המליצה. כל דבר שיכול לטפל ולעזור".
7. לאחר ששמעתי את דברי הנאשם, נוכח התרשמתי כי למעשה הוא אינו סבור שהוא זקוק לטיפול, הוריתי לצדדים לטעון לעונש ודחיתי את בקשת ההגנה.

8. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נבון פסחה, ביקשה לקבוע מתחם אחד בנוגע לשני האירועים המתוארים בכתב האישום, שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בטיעוניה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות הערכים המוגנים שנפגעו, ובהם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה וביטחונה האישי, תוך שהפנתה לפסיקת בתי המשפט אשר עמדו על החשיבות בהוקעת תופעת עבירות האלימות ובפרט כשהיא נעשית בגדרי התא המשפחתי. כן הדגישה את הנסיבות לחומרה: תקיפת המתלוננת בבית הוריה בשני מועדים שונים; תקיפת המתלוננת בחודש התשיעי להריונה, תוך שהנאשם מונע ממנה להתקשר למשטרה ולהזעיק עזרה ומסכן באופן משמעותי גם את שלומו של העובר. בנוגע לאירוע הנוסף ביקשה לתת ביטוי לחומרה לתקיפת המתלוננת, כשבנותיהם הקטינות נוכחות במקום. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ב"כ המאשימה לא התעלמה מכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, אולם הפנתה לתסקיר שירות המבחן המצביע על מסוכנות גבוהה ועל אי לקיחת אחריות. על רקע האמור, עתרה להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.
9. הסנגור, עו"ד ניר ברנה, סבור שיש לקבוע מתחם ענישה שנע, ממאסר על תנאי ועד מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. טען שהמתלוננת אינה "ציצית שכולה תכלת" ויש לה יד במעשים. הנאשם מנסה לשקם את חייו ונמצא בהליך שיקומי, מחזיק בעבודה יציבה ומשלם מזונות.
10. הנאשם ביקש את עזרת בית המשפט. אמר שהוא מתנצל ולוקח אחריות על מעשיו ומעוניין בטיפול.
11. לאחר ששמעתי את דברי הנאשם ולא בלי היסוס, מצאתי בכל זאת להפנות את הנאשם לשירות המבחן, לאחר שהצהיר בפניי כי הוא מבין שהוא זקוק לטיפול ומתכוון לשתף פעולה בהליך טיפולי.
- בד בבד, מצאתי לקבל בעניינו של הנאשם את חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות. יצוין כבר עתה, ככל הנראה בשל שגגה של המזכירות לא נשלחה ההחלטה לממונה.
12. בתסקיר שלישי ואחרון מיום 9.7.2024 עדכן שירות המבחן כי קיים פגישה נוספת עם הנאשם. הנאשם לקח אחריות על התנהגותו האלימה ושיתף בקשיים שחווה בזוגיות עם גרושתו. הנאשם ביטא הבנה לכך שהוא מתקשה לנהל מערכות יחסים תקינות וכן מתקשה לשלוט בכעסו ועל כן ביטא מוטיבציה להיעזר בטיפול. כמו כן ביקש סיוע בתחום התעסוקתי. הוצע לנאשם להשתלב בטיפול ב"בית נועם" - בית טיפולי לגברים שנהגו באלימות בזוגיות וכן כי תיבדק האפשרות להפנותו למרכז תעסוקה. הנאשם זומן לשתי בדיקות שתן וממצאיהם העלו ניקיון מסמים.
- מ"בית נועם" נמסר שתואם לנאשם ראיון לצורך בחינת התאמתו לטיפול במרכז יום. הנאשם איחר לראיון הראשון ולפיכך תואם עבורו מועד אחר. לראיון השני הנאשם לא הגיע ולא הודיע על כך. לאחר שיצרו עמו קשר טלפוני, מסר שלא חש בטוב ולא עלה בידו להגיע לראיון או להודיע על אי הגעתו.
13. בשיחה נוספת שנערכה עמה סיפרה המתלוננת שהנאשם הפר צו הרחקה והיא דיווחה על כך למשטרה בחודש אפריל ומאז לא יצר עמה הנאשם קשר.

14. שירות המבחן התרשם כי הנאשם יתקשה לערוך שינוי בהתנהגותו ללא קבלת סיוע טיפולי. עם זאת, בשלב הוא אמביוולנטי לגבי ההליך הטיפולי ומתקשה להתגייס בפועל לטיפול. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת בת ארבע חודשים שמטרה לגייס את הנאשם לטיפול לעקוב אחר שילוב בהליך טיפולי.
15. בדיון שנערך ביום 15.7.2024 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעניין העונש. ב"כ המאשימה חזרה על עמדתה תוך שהתייחסה להתנהלותו של הנאשם מול שירות המבחן, המלמדת כי על אף ההזדמנות שניתנה לו, הוא אינה מפנים את חומרת מעשיו.
- הסנגור ביקש להיעתר להמלצת שירות המבחן. הדגיש כי הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות וכיום הוא נוטל אחריות על מעשיו ומצטער עליהם וכן מוכן להירתם לטיפול. לעניין העונש, ביקש לקולה את הודיית הנאשם ואת העובדה שהוא עומד לדין לראשונה בחייו.
- הסנגור טען כי הנאשם "נישא לאישה שהגישה נגדו תלונה, נאלץ להודות, כלהט מהליך הגירושין". בנסיבות אלה, ביקש להימנע מהשתת מאסר בפועל ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד ולכלל היותר במאסר בעבודות שירות. בהקשר זה הוסיף, כי השמת הנאשם במאסר איננה משרתת את האינטרס הציבורי ועלולה לגרום לניתוק הקשר בין הנאשם לבין בנותיו.
- מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "היו לי שיחות טובות עם קצינת מבחן והיה חיבור ואני מתחייב להגיע לכל הפגישות והמוטיבציה שלי זה להיות קרוב לבנות שלי".
- מתחם העונש ההולם
16. העיקרון המנחה בענישה הנו עקרון ההלימה, כלומר קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת האשם לבין סוג ומידת העונש. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
17. מדובר בשני מקרים שאירעו בפער של ארבעה חודשים זה מזה, בהם הכה הנאשם את רעייתו, לאחר שהגיע לבית הוריה והפר באופן גס ובוטה את זכותה לביטחון כתלי הבית, שמירה על שלום הגוף ושלוות הנפש.

18. באירוע המתואר באישום הראשון, אמנם מדובר בתקיפה המכונה תקיפה "סתם" כלפי בת זוג, אולם למקרא הנסיבות ניתן לומר שאינן "סתמיות" כלל ועיקר. הנאשם הגיע בשעת בוקר מוקדמת ובאופן לא קרוא, ללא תאום מראש ולא שעה לבקשת המתלוננת שביקשה ממנו לעזוב, כפה את נוכחותו, רמס את זכותה לפרטיות ותקף אותה לאחר שהזהירה שתתקשר לאמו אם לא ילך ואף שבר את הטלפון הנייד שלה על מנת שלא תוכל להזעיק עזרה. הנאשם אמנם לא הורשע בגרימת חבלה, אולם תלישת שערותיה של המתלוננת מלמדת כי הנאשם אחז בהן בחוזקה. משנה חומרה יש בכך שהנאשם תקף את המתלוננת בהיותה בחודש התשיעי להריונה, תוך שהוא מעמיד אותה בסיכון. נוכח התנהגותו של הנאשם קשה להאשים את המתלוננת שנשכה בידו על מנת להיחלץ מפגיעה נוספת- בה או בעובר שברחמה, ולא מצאתי לייחס לכך כל משקל לקולה.

19. באירוע המתואר באישום השני שוב הפר הנאשם את זכותה של המתלוננת לביטחון בביתה- מבצרה, הכה באזור רגיש- בראשה, תוך גרימת חבלה ולאחר מכן בעט בה. לא התעלמתי מהאלימות שנקטה המתלוננת כלפי אמו של הנאשם, אולם אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם, אשר בוצעו עובר לאותה תקיפה.

20. כידוע, לעבירות אלימות בתוך המשפחה נודעת חומרה מיוחדת נוכח הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי; החשיפה הגבוהה למבצעי העבירה; והקושי בשיתוף גורמי הרווחה או אכיפת החוק, כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה, אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי או הזוגי (ראו, בין היתר: ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.2012); ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2017)).

בתי המשפט עמדו, לא אחת, על הצורך בהשתת ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת שתעביר מסר של היעדר סובלנות לתופעה בזוויה זו ונפסק כי על דרך הכלל, יש לבכר בעבירות אלימות בגדרי התא המשפחתי שיקולי הרתעה וגמול על פני שיקולים אישיים של הנאשם (רע"פ 2503/24 נחיימוב נ' מדינת ישראל (28.3.2024); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019)). כך נפסק ברע"פ 375/22 מדינת ישראל בסל (10.2.2022): "על בית המשפט להוסיף ולפעול כמיטב יכולתו במאמציו למיגור תופעה קשה זו - כך במישור הרתעת העבריין עצמו, וכן במישור הרתעת הרבים. בגדר זאת, אל לקביעות הנוקבות הנכללות בפסיקת בית משפט זה שחלקן אוזכרו לעיל, להיוותר בגדר רטוריקה בלבד".

21. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בהתחשב באופייה של האלימות שנקטה ובנסיבות המקרה:

א. רע"פ 7004/22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.2022)- בעת ויכוח בין הנאשם לבת זוגו, הרים הנאשם את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והנאשם הכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וינשאו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית משפט השלום גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 3801/16 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2018) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהכה את בת זוגו בפניה וגרם לה לחבלות ולסימנים. בית משפט השלום קבע מתחם העונש הולם הנע בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) - הנאשם תקף את בת זוגו, בכך שהכה בה בידו בעינה כך שנגרמו לה אדמומיות ונפיחות סביב ארובת העין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים. לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות מאותו סוג. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ד. רע"פ 5434/17 פלוני נגד מדינת ישראל (29.11.2017) - המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. האירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת על מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל- 18 חודשי מאסר והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. רע"פ 643/24 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.2024) - המבקש הורשע על פי הודאתו שניתנה לאחר שמיעת עדות המתלוננת, בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובתקיפה בת זוג. באירוע אחד, פתח את דלת הרכב בו ישבה המתלוננת, משך בשערותיה והכה אותה באגרופים עד שהגיעה למקום שכנה והפרידה בין השניים. למתלוננת נגרמו חבלות. באירוע אחר, במהלך ויכוח בין השניים, המבקש תקף את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על המערער 11 חודשי מאסר בפועל, מע"ת קנס ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ו. רע"פ 5861/19 פלוני נ' מדינת ישראל (2.1.2020) - המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה כך שנגרמו לה חבלות בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית על המבקש מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ז. עפ"ג (מרכז) 771-08-23 קסה נ' מדינת ישראל (5.2.2024) - על רקע חשדו של הנאשם כי רעייתו משוחחת עם גבר אחד, התגלע ויכוח ביניהם שבמהלכו הכה הנאשם את המתלוננת מספר מכות בפניה ואחז בחוזקה את צווארה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בדמות נפיחות, סימני חניקה בצוואר והמטומה בפניה. נקבע מתחם שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, שתסקירים בעניינו הצביעו על סיכון להישנות עבירות אלימות הושתו 8 חודשי מאסר בפועל. ביתה משפט החוזי קיבל את ערעור ההגנה והמיר את העונש לריצוי בעבודות שירות, בין היתר, בשל תקופה ארוכה בה שהה הנאשם בפיקוח אלקטרוני.

ח. ע"פ (מרכז) 62934-07-21 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.2021) - נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירה של תקיפת בת זוג (ללא חבלה) בכך שתקף את אשתו, שהייתה בחודש הרביעי להריונה, בעודו נתון תחת השפעת סמים, בעת שקילחה את הבנות הקטינות, אחז בראשה של המתלוננת, סטר בפניה והכה באגרוף בגבה. בית המשפט קבע מתחם בענישה שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי, הסובל מבעיות פסיכיאטריות שבעבר הופסקו נגדו הליכים פליליים, הושתו 10 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

22. מקובלת עלי עמדת הצדדים כי המעשים בהם הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד, בשל הזיקה בין העבירות שהופנו כלפי המתלוננת על רקע הקשר הזוגי ביניהם ולכן ייקבע מתחם ענישה אחד לגבי כלל המעשים, אולם בהתאם לעיקרון ההלימה שקלתי גם את מספר המעשים המרכיבים את האירוע, שבוצעו בשני מועדים שונים. בהתחשב במכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
- קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה
23. לזכותו של הנאשם זקפתי את היותו נעדר הרשעות קודמות וכן את הודייתו בכתב האישום המתוקן, אשר חסכה את עדות המתלוננת.
24. עם זאת, נטילת אחריות הגיעה רק בשלב מאוחר למדי, במסגרת תסקיר שלישי במספר. יש לציין כי גם במועד הטיעונים לעונש ביום 17.4.2024 התפרץ הנאשם אל דברי התובעת, שתיארה את האלימות שנקט הנאשם כלפי המתלוננת, וקרא "מי תקף אותה?".
25. לא מצאתי להיעתר להמלצת שירות המבחן לדחיית הדין לצורך הכנת תסקיר משלים. עובר לגזירת הדין התקבלו שלושה תסקירים המלמדים על התנהגות מזלזלת של הנאשם כלפי מי שמנסה להושיט לו יד ודומה כי גם הצהרותיו כיום על נכונות לטיפול הן מהפה אל החוץ ונועדו להיטיב את מצבו המשפטי.
- הנאשם התייצב רק לחלק מהפגישות שנקבעו לו, הן בשירות המבחן והן ב"בית נועם" ולא רק שלא נמצאה להתנהלותו כל סיבה מוצדקת, אלא שהוא כלל לא טרח לעדכן את שירות המבחן באי-הגעתו.
- במצב דברים זה, נוכח יחסו של הנאשם להליך המשפטי ובשים לב להבטחותיו הריקות במהלך הדיונים, סברתי כי הגיעה העת לסיים את ההליכים.
26. גם היום, בחלוף כשנתיים לאחר הגשת כתב האישום, הנאשם עדיין אמביוולנטי בנוגע לרצונו בטיפול והזמן שחלף לא הביא להפחתה במסוכנות מצדו, שהוערכה כגבוהה.
27. בשים לב למסוכנות המשמעותית הנגזרת מממצאי התסקיר, כשלנגד עיני האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה באלימות במשפחה כמו גם שיקולי הרתעת היחיד והרבים, מצאתי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, בחלקו התחתון של מתחם הענישה.
28. סיכומם של דברים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
- ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.
- ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של היזק לרכוש במזיד, למשך 3 שנים מסיום מאסרו.
- ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 2,000 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.11.2024.
- ה. הנאשם ישלם קנס בסך 750 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.2024. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני ברשות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון *****. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים). ניתן צו כללי למוצגים.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.
- המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.
- ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.